

N.B. Het kan zijn dat elementen ontbreken aan deze printversie.

Recensie | Beeldende kunst

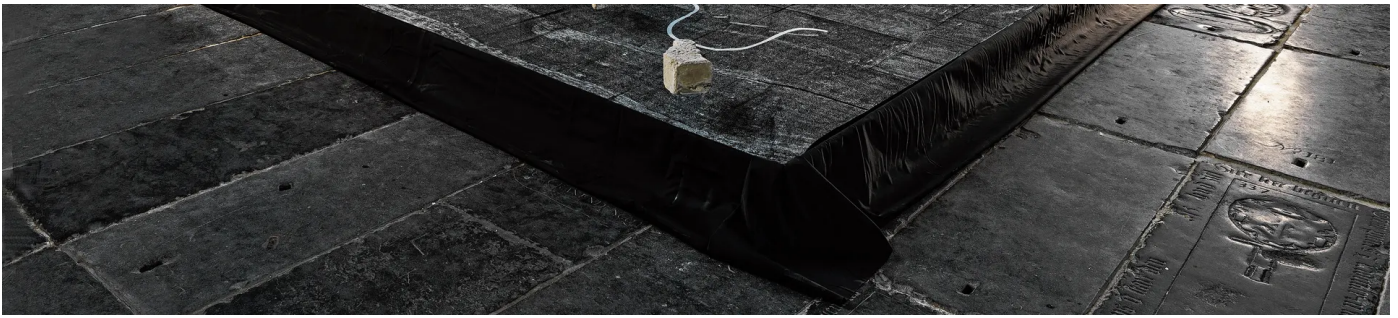
Marteltuig voor een kamerplant, de kerk op z'n kop en galerietips

Beeldende kunst Uit de vele tentoonstellingen die in galeries te zien zijn, maakt NRC wekelijks een selectie. De meeste exposities zijn op afspraak te bezichtigen.

✍ Hans den Hartog Jager, Thomas van Huut & Toef Jaeger

🕒 21 april 2021 ⌚ Leestijd 4 minuten

Werk van Aimée Zito Lema in de Oude Kerk.

Foto Gert Jan van Rooij 📷

De kerk is even op z'n kop gezet

Conflict en confrontatie: daarop bouwde Aimée Zito Lema haar installatie in de Oude Kerk in Amsterdam. Ze koos de 16e-eeuwse Beeldenstorm en de bezwaren die vorig jaar werden aangetekend toen de Italiaanse kunstenaar Giorgio Andreotta Calò een rood glas-in-loodraam had ontworpen voor de Oude Kerk als basis voor haar installaties. Waar in het eerste geval de 'aantasting' de geschiedenis inging als gerechtvaardigd verzet tegen een decadente kerk, werd bij het rode raam het bezwaar gemaakt dat daarmee het monumentale karakter van de kerk werd aangetast.

Er volgden een bommelding en een rechtszaak. Pas vorige maand kwam de uitspraak dat het rode raam mocht blijven. Zito Lema volgde de protesten en het proces op de voet en bekeek tegelijkertijd wat er in de kerk nog te zien was van de laatste restjes Beeldenstorm.

Ze verwerkte het geschil rondom het rode raam in imposante wandkleden waarin ze teksten uit de brieven verwerkte. Ook ging ze samen met jonge dichters aan de slag die het hele gebeuren omzetten in poëzie. Ze zijn te beluisteren via boxjes (de moeite van het beluisteren waard).

Op de pilaren van de kerk is nog zichtbaar waar de beelden van de apostelen stonden voordat ze in 1566 werden vernietigd. De pilaren zijn daar onbeschilderd en nooit bijgewerkt. Zito Lema maakte de beelden opnieuw, maar dan zonder identiteit: twaalf massieve blokken liggen op de grond naast elkaar, waarin resten papier zijn verborgen. De blokken zijn stille getuigen van de vernietiging van de beelden.

Het imposantst zijn enkele bassins. In grote bakken water liggen foto's waarop met witte lijnen de structuren van de kerk zijn aangegeven op inktzwart papier. Er bovenop liggen resten bouw materiaal, alsof de kerk opnieuw een beetje is afgebroken.

Het briljante van het geheel is dat het papier het water opzuigt, waardoor het na enkele maanden volledig zal zijn verpulverd. Zito Lema's kunst zal kortom verdwijnen, en dat is toch wel de meest zachtaardige 'restauratie' die je je kan wensen: de kerk is even op z'n kop gezet met grote bakken water en resten puin.

Wie het er niet mee eens is, hoeft zich geen zorgen te maken: het gaat vanzelf weg, zonder proces of bommelding.

Toef Jaeger

Aimée Zito Lema: 'Here is Where We Meet'. Van 25/5 t/m 22 augustus. Info voor contemplatieve wandeling: [Oude Kerk Amsterdam](#)

Vanessa Henn, **Give me a Rest**, 2020 (Staal en PVC) en Annegret Kellner, **Vigor Ficus Hystericus**, (Ficus-tree en powerplate), 2021 bij Omstand in Arnhem.

Foto Django van Ardenne